

підприємства є отримання цільового прибутку. Тому, щоб уникнути цих наслідків, потрібно ефективно використовувати ресурсну базу, оптимізувати організаційну структуру, зменшити постійні витрати, можливо за рахунок пошуку альтернативних джерел енергії, підтримувати добру репутацію підприємства та його продукції, провести ефективну цінову політику, пошук зацікавлених інвесторів; співпрацювати з державою та суспільством, щоб виконувати державні замовлення, виходити на світовий ринок для просування своєї продукції, що в результаті збільшить доходи підприємства та при необхідності здійснити санаційний аудит.

Перш ніж відкрити свій бізнес слід досконально прорахувати всі майбутні витрати, спробувати максимально їх мінімізувати, проаналізувати можливі ризики та можливі джерела фінансування. Для того, щоб уникнути можливих збитків у ході діяльності слід провадити:

- ефективну фінансову політику;
- своєчасно сплачувати усі податки;
- врахувати особливості географічного розміщення підприємства;
- постійне підвищення кваліфікації робітників;
- аналізувати смаки покупців та створювати максимально якісний товар;
- використання інноваційних технологій та оновлення обладнання;
- розширити напрямки маркетингової політики та логістику та ін.

Отже, своєчасне виявлення кризового стану підприємства, його всебічний аналіз дозволяють попередити неплатоспроможність підприємства на ранніх етапах. На сьогодні, в Україні спостерігається стійка тенденція до збільшення кількості неплатоспроможних підприємств, тому слід ретельно підбирати стратегію діяльності підприємства ще на початку своєї діяльності та чітко її дотримуватись для отримання позитивних результатів.

Список використаних джерел: 1. Домбровський В.С., Пластун А.Л. Врахування фази життєвого циклу підприємства як чинника попередження його банкрутства // Актуальні проблеми економіки. – 2010. - №9. – с.113-120; 2. Кривов'язюк І.В. «Антикризове управління підприємством»: Навч. посібник для студентів ВНЗ. - К. : Кондор, 2008. – 366 с.; 3. Мігорян М. «Феномен банкрутства підприємств в Україні» / Мігорян М. / Редакція від 25.04.2012р., [Електронний ресурс] – Режим доступу: <http://conf-ev.at.ua/forum/85-826-1/>; 4. Пархоменко Н.О., Даніч В.М. Процес прогнозування фінансової кризи як інструментарій забезпечення майбутніх конкурентних переваг підприємства // Бізнес Інформ. – 2012. – №2. – С. 27–29.

КОЛОМЄЙЦЕВА А.М., канд. екон. наук, доц., ХНУГХ ім. О.М.Бекетова
МАТВЄЄВА Н.М., студентка, ХНУГХ ім. О.М.Бекетова

ПРОБЛЕМИ ІННОВАЦІЙНОГО МЕНЕДЖМЕНТУ ПІДПРИЄМСТВ ТА УПРАВЛІННЯ ПЕРСОНАЛОМ В УКРАЇНІ

На сьогоднішній день в умовах політичного та економічного становища країни стає актуальним питання про введення інновацій в управління підприємством, оскільки стратегічним напрямком розвитку України є входження в ЄС, а більшість підприємств, особливо великого працюють ще на вітчизняних постулатах, і в порівнянні з європейськими підприємствами відчувають регрес на фоні міжнародної економіки та розвитку закордонних організацій.

Кожне підприємство наразі потребує у комплексних інноваціях, які включають до себе як продуктові з технологічними, так і процесні інновації.

Проблема українських підприємств полягає в тому, що вони здійснюють

основну свою діяльність у первинному та вторинному секторах економіки, коли закордонні підприємства в більшій своїй частині перейшли на четвертинний сектор економіки.

Наприклад, підприємство з важкої чи легкої промисловості може використовувати нові технології з вторинної переробки продуктів, тим самим отримувати додатковий прибуток і сприяти екологічній стратегії країни.

Для того, щоб можна було запровадити модель «Міжнародної міжфірмової кооперації – метод підвищення ефективності НДДКР», яка використовується у країнах Західної Європи і націлена на рішення довгострокових комерційних завдань, потрібно щоб була стійка економіка в країні. Оскільки на даний період часу це неможливо, як альтернативу можна взяти за основу модель «Нові форми взаємодії людей в інноваційному процесі», яка використовується в Японії. Для цього потрібно зупинити так званий «відтік мізків» з України (у період з 1996 по 2011 роки з України виїхало 1 тис. 622 науковців, серед яких 1 тис. 290 кандидатів наук і 332 докторів наук) та залучати науковців до спільної роботи з підприємствами. Але, інноваційним ресурсом можуть бути не тільки науковці, але і звичайні працівники, тому на кожному підприємстві повинні існувати проектні групи, які б займалися інноваційною діяльністю підприємства.

Основними причинами неефективного інноваційного менеджменту підприємства є:

- гальмуючий активізацію інноваційної діяльності рівень організаційної культури і слабо розвинена інфраструктура інноваційної сфери;
- високий ступінь ризику інноваційних проектів;
- обумовленість специфікою трансформаційних процесів на підприємстві і слабка інноваційна мотивація працівників;
- рівень кваліфікації менеджерів;
- невідповідність реальним вимогам, які пред'являються;
- трансформаційні процеси.

В Україні є великий потенціал розвитку інноваційної діяльності, оскільки є природний та трудовий ресурсний потенціал, але проблема постає у неефективному використанні цих ресурсів, технічної й технологічної застарілості, відсутності фінансової допомоги держави та віддаленості розуміння закордонних моделей розвитку економіки та роботи підприємств співвітчизниками. Завданням кожного керівника підприємства є мотивація робітників, та зміна сприйняття виконуваної роботи працівниками, як сталої одиниці на те що, кожен повинен не тільки виконувати доручену йому роботу, але й працювати на ефективність роботи підприємства та запроваджувати нові ідеї для прогресу підприємства.

МІЛАШ Б.О., студент, м.Суми, Сумський державний університет

КАДРОВА СКЛАДОВА В СИСТЕМІ ФІНАНСОВО-ЕКОНОМІЧНОЇ БЕЗПЕКИ ПІДПРИЄМСТВА

Економічна безпека підприємства — це стан корпоративних ресурсів (персоналу, ресурсів капіталу, інформації і технології, техніки та устаткування, прав) і підприємницьких можливостей, за якого гарантується найбільш ефективне їхнє використання для стабільного функціонування та динамічного науково-технічного й